

عنوان مقاله:

نقش دولت اسلامی در تحقق حکمرانی متعالی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی فقه، حقوق و علوم اسلامی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آزاده اشرفی

علی علاءالدینی

خلاصه مقاله:

حکمرانی متعالی از جمله الگوهای حکمرانی است که توسط متخصصان و بمنظور رفع مشکلات و چالش های موجود در مدیریت بخش عمومی و جبران نواقص حکمرانی خوب ابداع شده است. حکمرانی متعالی عبارت است از فرایند تصمیم گیری توسط خداوند یا انبیا، اولیا و نایبان بر حق آنان و اجرای آن به منظور نیل افراد و جامعه به رفاه، آسایش و تکامل دنیوی و سعادت و رستگاری اخروی. براساس رابطه دولت و حکمرانی می توان گفت که لازمه تحقق حکمرانی متعالی، وجود یک دولت متعالی است که از آن تعبیر به دولت اسلامی شده است. مطابق با رابطه مذکور، دولت اسلامی برای تحقق حکمرانی متعالی می بایست بسترها و زمینه های همکاری و مشارکت عناصر فعال جامعه اسلامی در بخش عمومی را مطابق با اصول و ارزش های حاکمیت اسلام ناب محمدی(ص) فراهم نماید. دولت اسلامی بعنوان فراحکمران عصر حکمرانی متعالی، باید بازسازی و نوسازی گردد، چون ماهیت، نقش ها، کارکردها، حوزه های مداخله و ... دولت اسلامی در پاراداریم حکمرانی متعالی نسبت به قبل متفاوت خواهد بود. همچنین دولت اسلامی باید زیست بوم حکمرانی عمومی متعالی را طراحی و پیاده سازی نموده و نسبت به تنظیم روابط و مناسبات آنها اقدام نماید. دولت اسلامی باید عناصر و اجزاء جامعه اسلامی را برای پذیرش نقش ها و مسوولیت های مختلف بخش عمومی توانمند نموده و آنها را برای ایفای نقش موثر هدایت نماید. با توجه به توسعه فناوری های نوین و دخالت آنها در ساحت های مختلف زندگی فردی و اجتماعی بشر، دولت اسلامی باید بتواند فناوری های مورد نیاز زیست بوم عمومی متعالی را مبتنی بر مبانی فلسفی و مکتبی اسلام ناب محمدی(ص)، تولید یا بازتولید نماید تا از هضم شدن در بسترهای مشارکتی و عمومی غربی جلوگیری گردد.

کلمات کلیدی:

حکمرانی متعالی، دولت اسلامی، حکمرانی اسلامی، پاسخگویی و مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056518>

